

BEST PRACTICE

เรื่อง ข้อมูลการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่สำคัญ (Best practice)
กรณีแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนจากฝุ่นละอองที่เกิดจากขนถ่ายถ่านหินของท่าเทียบเรือ
อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เสนอโดย

นายวุฒิชัย เสาวโกมุท
ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง เขต ๑

ข้อมูลการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่สำคัญ (Best practice)
กรณีแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนจากฝุ่นละอองที่เกิดจากขนถ่ายถ่านหินของท่าเทียบเรือ
อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑. ความเป็นมาและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

พื้นที่อำเภอนครหลวงมีแม่น้ำป่าสักไหลผ่านมีความเหมาะสมในการขนส่งทางน้ำ และมีการใช้ประโยชน์ในการขนถ่ายสินค้าทางเรือ (ท่าเรือ) มานาน ในอดีตจะเป็นการขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง พืชผลทางการเกษตร อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด ที่ส่งมาจากจังหวัดใกล้เคียงและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนี้ยังมีสินค้าจำพวกวัสดุ ก่อสร้าง แร่ และถ่านหินมาใช้บริการขนถ่ายในพื้นที่แห่งนี้เช่นกัน

นับจากที่เกิดปัญหาต่อการขนถ่ายถ่านหินในท้องที่จังหวัดสมุทรสาคร ปัจจุบันมีสถานประกอบการขนถ่ายถ่านหินย้ายฐานประกอบการจำนวนหนึ่งจากจังหวัดสมุทรสาครมาตั้งอยู่ ณ แม่น้ำป่าสัก อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากมีความสะดวกที่จะนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศล่องเรือมาทางทะเล และเข้ามายังปากน้ำเจ้าพระยาและสู่มแม่น้ำป่าสัก อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาตามลำดับ ผู้ประกอบการเข้ามาดำเนินกิจการท่าเทียบเรือในพื้นที่อำเภอนครหลวงเพื่อขนถ่ายสินค้าประเภท แร่ ถ่านหิน แป้งมัน ปูนซีเมนต์ ปุ๋ย และพืชผลทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก

จากการดำเนินกิจการของสถานประกอบการประเภทดังกล่าว ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ประชาชนในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนจากฝุ่นละอองที่เกิดจากการขนถ่ายถ่านหินของท่าเทียบเรือเป็นจำนวนมาก โดยสาเหตุเกิดจากการปฏิบัติงานไม่ได้มาตรฐาน ดังนี้

๑. บริเวณท่าเทียบเรือพื้นที่โล่ง ในช่วงเวลาทำการขนถ่ายสินค้า หากเกิดกระแสลมแรงอาจทำให้มีการฟุ้งกระจายได้

๒. การนำสินค้าขึ้นจากเรือมากองเก็บ ด้วยการกองเก็บผู้ประกอบการบางรายไม่ได้ทำเป็นระบบปิด (โกดัง) จึงกองสินค้าไว้กลางแจ้งเวลามีกระแสลมพัดเข้าประทุก็อาจเกิดการฟุ้งกระจายได้

๓. การขนย้ายสินค้าจากการกองเก็บมาสู่ท่าเรือ อาจมีการตกหล่นของเศษถ่านหินก่อให้เกิดการฟุ้งกระจายได้

๔. ปริมาณรถที่วิ่งผ่านเส้นทางมีปริมาณมากและวิ่งด้วยความเร็ว จึงทำให้ฝุ่นบริเวณริมถนนฟุ้งกระจาย

๕. ปริมาณการขนถ่ายมีปริมาณมากส่งผลให้เกิดการฟุ้งกระจายได้

๖. กรณีปัญหาในเรื่องของพื้นที่โรงงาน ซึ่งเป็นพื้นที่ติดต่อกันหลายตำบล ทำให้ยากแก่การบริหารจัดการเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

ประชาชนในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนจึงเกิดปัญหาการร้องเรียนตามมา บางครั้งประชาชนจำนวนมาก รวมตัวกันไปร้องเรียนหน้าสถานประกอบการ ไปอำเภอ ไปจังหวัด

๒. แนวทางปฏิบัติ

มาตรการด้านการป้องกัน

อำเภอนครหลวง ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับดูแล รับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และต้องการแก้ไขปัญหาย่างบูรณาการทุกภาคส่วน จึงได้จัดประชุมหารือแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน กรณีการร้องทุกข์จากประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอนครหลวง ซึ่งได้รับความเดือดร้อนจากฝุ่นละออง อำเภอนครหลวงจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน อันเนื่องมาจากประกอบกิจการโรงงาน และคณะอนุกรรมการดำเนินการกำหนดมาตรการแนวทางการ

แก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากการประกอบกิจการโรงงาน ๕ ฝ่าย อันประกอบด้วย ส่วนราชการ ส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ภาคประชาชน และสื่อมวลชน ซึ่งได้ร่วมกันปรึกษาหารือและจัดทำข้อตกลงมาตรการ แนวทางการแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากการประกอบกิจการโรงงาน ผู้ประกอบการก็นำเอาข้อตกลง ดังกล่าวไปปฏิบัติแล้วปัญหาฝุ่นละอองลดลงจากเดิมเป็นลำดับ คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นกว่าเดิมแต่ปัญหา ยังไม่หมดไปเสียทีเดียว ในกรณีที่เกิดสภาวะลมกรรโชกแรง

การทำให้สถานประกอบการและประชาชนดำรงอยู่ได้โดยเกิดภาวะการฉัดแย้งน้อยที่สุด คือการทำให้เกิดการเกื้อกูลกันระหว่างสถานประกอบการและประชาชน โดยมีอำเภอเป็นผู้ประสานงานทั้งนี้ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติ ไว้เป็นขั้นตอนดังนี้

(๑) การส่งเสริมสนับสนุนให้สถานประกอบการรวมกลุ่มกันเป็น “ชมรม” เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และสร้างเอกภาพในการแก้ไขปัญหาค

(๒) สร้าง “มาตรฐานกลาง” แห่งการดำรงอยู่ร่วมกันระหว่างสถานประกอบการกับ ประชาชนโดยต้องเป็นข้อกำหนดที่ผ่านการยอมรับจากภาคราชการ-สถานประกอบการ-ประชาชนและมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพของปัญหาที่แท้จริง-

(๓) บูรณาการการทำงานร่วมกันในลักษณะ “เบญจภาคี” ประกอบด้วย

- ภาคราชการ ได้แก่ ฝ่ายปกครอง - ตำรวจ - สาธารณสุข
- ภาคท้องถิ่น ได้แก่ นายกเทศมนตรี , นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะฝ่าย บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นในฐานะผู้ออกข้อบังคับท้องถิ่น
- ภาคท้องที่ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก อส. สมาชิก อปพร. ผู้ประสานพลังแผ่นดินในฐานะ หูตาของอำเภอ
- ภาคสถานประกอบการ ได้แก่ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางเรือทุกแห่ง
- ภาคประชาชน ได้แก่ เจ้าของบ้านหรือผู้แทนเจ้าบ้านที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการ ขนส่งสินค้าทางเรือหลังคาเรือนละ ๑ คน

(๔) จัดให้มีการพบปะพูดคุยในลักษณะ “จับเข้าคุยกัน” ของเบญจภาคีเป็นประจำอย่างน้อย เดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อเสนอปัญหาและแก้ไขปัญหาคโดยดำเนินการในระดับพื้นที่หมุนเวียนกันไปทุกตำบลที่สถานประกอบการตั้งอยู่

(๕) ให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารการแก้ไขปัญหาคโดยผ่านทางสำนักงานประชาสัมพันธ์ จังหวัดและสถานีวิทยชุมชนอย่างต่อเนื่อง

(๖) มีการบันทึกข้อเสนอของประชาชนและแนวทางแก้ไขพร้อมแจ้งสถานประกอบการเพื่อแก้ไข อย่างเป็นทางการเดือนละ ๑ ครั้ง

(๗) จัดเจ้าหน้าที่เป็นตัวแทนภาคราชการออกตรวจติดตามการดำเนินการตามมาตรฐานกลางในสถาน ประกอบการต่าง ๆ เป็นประจำสัปดาห์ละ ๒-๓ วัน โดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๘) สนับสนุนให้สถานประกอบการประชุมหารือและติดตามการแก้ไขปัญหาคเป็นประจำอย่างน้อย เดือนละ ๑ ครั้ง

(๙) อำเภอประเมินผลการทำงานและความพึงพอใจของประชาชนภายหลังการออกพบปะ พูดคุยทุกเดือน และเมื่อเสร็จสิ้นการจับเข้าคุยกันครบทุกตำบลแล้วโดยใช้แบบสอบถามทุกหลังคาเรือน

(๑๐) สนับสนุนให้สถานประกอบการช่วยเหลือและสงเคราะห์ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ จากมลภาวะในลักษณะของทุนการศึกษา กองทุนรักษาความสะอาด การดูแลสุขภาพแวดล้อม กีฬา และกิจกรรม สาธารณะ

(๑๑) เชิญชวนให้ทำเรื่องลงทุนขนถ่ายสินค้าโดยผ่านระบบท่อเพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง (ในปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ มีท่าเรือ ๒ แห่ง ได้ดำเนินการตามข้อเสนอดังกล่าว)

๓. วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

การทำให้ภาคธุรกิจเชื่อมั่นในภาคราชการ(อำเภอ) นายอำเภอต้องสร้างความเป็น “แม่แบบ” ให้ภาคธุรกิจอันได้แก่สถานประกอบการประเภทท่าเรือและคลังสินค้าในพื้นที่อำเภอนครหลวงเกิดความเชื่อมั่นและยอมรับอย่างจริงจังและยั่งยืน

การทำให้ภาคประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากมลภาวะอันเกิดจากสถานประกอบการและเป็นผลกระทบที่สืบเนื่องยาวนานมานานมากกว่า ๑ ทศวรรษ นายอำเภอที่ร่วมแก้ไขปัญหาดังกล่าวผ่านมาหลายคน ปัญหาเริ่มได้รับแก้ไขอย่างเป็นระบบในยุคสมัยของ นายเรวัต อัมพวานนท์ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายอำเภอนครหลวง จนกระทั่งปัจจุบันนายอำเภอนครหลวง คือ นายศักดิ์ฤทธิ์ สลักคำ ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและเน้นให้ผู้ประกอบการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมด้วยความสมัครใจแทนที่จะเป็นการสั่งการจากภาคราชการลงไปจะเป็นการแก้ไขปัญหาย่างยั่งยืน ซึ่งในขณะนี้ภาคผู้ประกอบการได้ตื่นตัวเสนอข้อปรับปรุงแก้ไขกำหนดมาตรการของตนเองจนได้มาตรฐาน และได้มีการนำเสนอผลงานโดยจัดโครงการให้ประชาชนเข้าไปตรวจเยี่ยมชมขั้นตอนและวิธีการทำงานขณะที่ปฏิบัติงานอยู่เสมอ เช่น เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เด็กนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ โรงเรียนวัดบ้านซุง และโรงเรียนวัดราชวรานุบำรุงเข้าเยี่ยมชมการปฏิบัติงานของบริษัท ทีเอส นครหลวง จำกัด และไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด มหาชน เป็นต้น ประชาชนเริ่มเชื่อมั่นและยอมรับว่านายอำเภอสามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนที่กระทบกับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ นายอำเภอต้องกระโดดลงไปอยู่ในปัญหากับประชาชนด้วยตนเอง และต้องไม่กระทำการในลักษณะที่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับสถานประกอบการ

องค์ประกอบของกฎหมายในการกำกับดูแลท่าเรือและคลังสินค้าประกอบด้วย

(๑) สำนักงานการขนส่งทางน้ำ (กรมเจ้าท่าเดิม) ดูแลการขออนุญาตพื้นที่ติดแม่น้ำป่าสัก หรือที่เรียกว่า “หน้าท่า”

(๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดูแลการขออนุญาตขนส่งแร่

(๓) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลการประกอบกิจการอันเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

จะเห็นได้ว่านายอำเภอไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลสถานประกอบการประเภทท่าเรือและคลังสินค้า ไม่ว่าจะเป็นการขออนุญาตสร้าง การขออนุญาตประกอบการ การสั่งให้แก้ไข หรือการปิดสถานประกอบการ

มีการผลักดันให้สถานประกอบการ รวมตัวเป็น “ชมรมท่าเรือและคลังสินค้าอำเภอนครหลวง” มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานของชมรมชัดเจน มีข้อบังคับของชมรม มีงบประมาณเป็นของตนเอง มีการประชุมอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง และเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่วนราชการ และภาคประชาชนจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

“มาตรฐานกลาง” ในการดำรงอยู่ร่วมกันของสถานประกอบการและประชาชน จำนวน ๑๘ ข้อ ดังนี้

๑. ห้ามเท ทิ้ง หรือทำด้วยประการใดๆ ให้เศษสินค้า วัสดุ ขยะ น้ำเสีย หิน กรวด ทราย ดินโคลน อับเฉา สิ่งปฏิกูล น้ำปนน้ำมัน สารเคมีต่างๆ น้ำมันและเคมีภัณฑ์ สิ่งของหรือสิ่งใดๆ อันจะเป็นเหตุให้เกิดเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งแวดล้อม หรือเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ หรือเกิดการตื่นเขิน หรือตกตะกอน หรือสกปรก ลงสู่แม่น้ำ

๒. ต้องจัดเตรียมภาชนะรองรับขยะมูลฝอยให้เพียงพอกับการใช้งาน จัดวางในที่ที่สามารถใช้สอยได้ สะดวกและนำไปจัดอย่างเหมาะสม พร้อมจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เรื่องการรักษาความสะอาดแก่ผู้ใช้บริการท่าเรือ

๓. ต้องดูแลรักษาท่าเทียบเรือให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง แข็งแรง และสะอาดอยู่เสมอ บนท่าเทียบเรือต้องไม่มีเศษสินค้า วัสดุ ขยะ คราบน้ำมันหรือสิ่งสกปรกอื่นใด

๔. ต้องจัดเตรียมความพร้อมของบุคลากรและอุปกรณ์ดับเพลิงต่าง ๆ กรณีเกิดอัคคีภัยทั้งที่บริเวณท่าเทียบเรือและบริเวณโกดังสินค้า

๕. ต้องจัดทำแผนและฝึกซ้อมการปฏิบัติตามแผนป้องกันและระงับเพลิงไหม้ให้แก่พนักงานอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง

๖. การขนถ่ายและลำเลียงสินค้าปูนซีเมนต์ , ถ่านหิน , แร่ , ข้าวสาร หรือสินค้าอันตราย จะต้องดำเนินการภายในช่องลำเลียงแบบระบบปิด หรือ ใช้มาตรการควบคุมฝุ่นมิให้ฟุ้งกระจาย เช่น การติดตั้งอุปกรณ์ดักฝุ่น ละอองหรืออุปกรณ์ช่วยลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นสินค้าและใช้ผ้าซึ่งระหว่างเรือกับท่า เพื่อป้องกันการหกหล่นของเศษ วัสดุหรือสินค้าลงสู่แหล่งน้ำ และตรวจสอบอุปกรณ์กักฝุ่น และทำความสะอาด อย่างน้อย ๓ เดือน/ครั้ง

๗. ระหว่างการขนถ่ายสินค้าต้องป้องกันไม่ให้เกิดมลภาวะทางอากาศ อันเนื่องมาจากฝุ่นละออง อันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้ทำงาน หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

๘. ห้ามเทกองสินค้าไว้บนหน้าท่า กรณีมีการเก็บวางสินค้าหรือมีการเทกองสินค้าภายในท่าเรือ ต้องควบคุมมิให้เกิดฝุ่นฟุ้งกระจาย และจัดทำระบบระบายน้ำและบ่อพักน้ำก่อนระบายน้ำทิ้งออกนอกโรงงาน

๙. ต้องกำกับดูแลให้พนักงานหรือผู้ที่ปฏิบัติงานขนถ่ายสินค้าปูนซีเมนต์สวมหน้ากากหรือใช้อุปกรณ์ ป้องกันฝุ่น (Mask) และเสียงขณะปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด

๑๐. ตรวจสอบคุณภาพอากาศโดยตรวจวัดหาปริมาณฝุ่นละอองทั้งหมด (Total Suspended Particulate Matter :TSP) ในบรรยากาศบริเวณที่ทำงานภายในโครงการ ๑ จุด และในสถานที่ทำงานในขณะที่มีกิจกรรม ขนถ่ายสินค้า ๑ จุด และรายงานผลการตรวจวัดให้สำนักงานฯ ทราบ ๖ เดือน/ครั้ง

๑๑. น้ำทิ้งจากกิจกรรมต่อเนื่องในโครงการท่าเทียบเรือ ต้องรวบรวมเข้าระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อทำการ บำบัดให้มีคุณภาพน้ำตามมาตรฐานที่ทางราชการได้กำหนดไว้

๑๒. หากเกิดเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เจ้าของโครงการจะต้องรีบ ดำเนินการแก้ไขและแจ้งให้สำนักงานฯ ทราบโดยเร็ว

๑๓. ต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมท้าย ใบอนุญาตใช้ท่าเทียบเรือ(ระยะดำเนินการ) ของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีอย่างเคร่งครัด

๑๔. การขุดลอกหน้าท่า ต้องขออนุญาตต่อสำนักงานฯ และทำการขุดลอกตามแบบที่กำหนด ในใบอนุญาต

๑๕. การขนถ่ายสินค้าน้ำระหว่างเรือกับท่าเรือ หรือ เรือกับเรือหน้าท่าเรือให้กระทำได้ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.

๑๖. ห้ามจอดเรือซ้อนลำ หรือท่าเรือ และในแม่น้ำป่าสัก และการจอดเรือต้องไม่รอนสิทธิผู้อื่น

๑๗. สำนักงานฯ จะเข้าตรวจการปฏิบัติงานหน้าท่าเป็นระยะ อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งแม้ว่าท่าเรือนั้นจะมีใบอนุญาตให้สร้าง และหรือใบอนุญาตให้ใช้ท่าแล้วก็ตาม

๑๘. ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร เทศบัญญัติ ฯลฯ

มาตรฐานกลางดังกล่าวเป็นที่ยอมรับของ “เบญจภาคี” และเป็นกลไกในการลดความขัดแย้งระหว่าง สถานประกอบการและประชาชน นำไปสู่ความสำเร็จของ “อำเภอปลอดฝุ่น”

๔. ปัจจัยความสำเร็จ

การปฏิบัติงานให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีแนวทางการทำงาน ดังนี้

๑. ต้องประกาศเป็นวิสัยทัศน์อำเภอที่ชัดเจน “นครหลวงอำเภอปลอดฝุ่น”

๒. ต้องกำหนดระยะเวลาการทำงานชัดเจน

๓. มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบหลายๆ ช่องทางทั้งทางสถานีวิทยุชุมชน บทความ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

๔. นายอำเภอต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์จากสถานประกอบการ

๕. นายอำเภอต้องเอาใจใส่และจริงจังในการทำงาน

๖. ใช้หลักการประนีประนอมมากกว่าการใช้อำนาจตามกฎหมาย

๗. ต้องเปิดโอกาสให้สถานประกอบการและประชาชนพบปะพูดคุยสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันเป็นประจำ

๘. ให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากมลภาวะคัดเลือกตัวแทนเป็นเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสิ่งแวดล้อมออกตรวจตราดูแลแทนอำเภอและท้องถิ่น

๙. ในการจัดประชุม “เบญจภาคี” ต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกความคิดเห็น

๑๐. ความเข้มแข็งของชุมชนที่เป็นหูเป็นตากรณีมีสถานประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานกลางรวมตัวเรียกร้องอย่างสันติให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรฐาน ความเข้มแข็งของส่วนราชการที่ยึดถือปฏิบัติตามระเบียบอย่างจริงจัง ทำให้ระเบียบกฎหมายยังคงความศักดิ์สิทธิ์ โดยการสั่งปิดสถานประกอบการที่ละเลยความรับผิดชอบต่อสังคม

๑๑. มาตรการแก้ไขปัญหามลภาวะด้านต่าง ๆ ต้องเริ่มต้นจากสถานประกอบการกำหนดมาตรการแนวทาง แก้ไขต้องมีความจริงใจและจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการเอง มีความสมัครใจที่จะควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานของกิจการตนเอง มิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนโดยรวม ปัญหาจึงจะได้รับการแก้ไขอย่างยั่งยืน

แหล่งข้อมูล

ที่ทำการปกครองอำเภอ (กลุ่มงานบริหารงานปกครอง) อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

.....

